

PAULI TAPIO

Viisi tapaa olla

Havaitsen, että vastapäätä istuva lapsi on huonosti kasvatettu. Pitää likaisia jalkoja penkillä ja tiputtelee herneenpalkoja käytävälle. Kuka sinut on noin huonosti kasvattanut? Hän sanoo:

Hyönteisiä syntyy ja niillä on nälkä,
ensin paarmoja ei ole ja sitten niitä on tuhatpäin.
Kuinka monta hämähäkkiä tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu?

Sitä ei kukaan tiedä.

On pysyvä liikkeessä tai haudauttava matematiikkaan, tässä:
Hill Climb Racing on loistava kotimainen mäkiautopeli. Tässä:
Candy Crush Saga tarjoaa loputtomasti haastetta.

Kaksi vahvasti hajustettua alkoholista tulee kirpputorille lukemaan teekuppien pohjia, hypistelemään helmoja. Mutta olen minäkin täynnä kaipuuta. Joudun asumaan sisämaakaupungissa vaikka vihaan sisämaakaupunkeja koko sydämestäni. Miten meille on käynyt näin, kysyn. Ja moniäänisesti he vastaavat:

Mitä meille on tapahtunut, hän kysyy,
mitä meille on tapahtunut!

Oi kaikkietävä valkoihoinen Jumala,
oi taivaan tuhatsalkkuinen ministeri!

Oi kaikkietävä valkoihoinen Jumala!

Mitä meille on tapahtunut!

On ihminen itsensä lapsi,
l'homme est son propre enfant.

Mennyt, mennyt, kokonaan mennyt,
kokonaan toiselle puolelle mennyt!

Penkereelle kellahtanut kolmipyörä. Halu mennä kalliroleikkauksen lähelle ja tutkia sen pintaa. Nämä ovat ydintuhon enteitä, mutta myös jotain hyvää on aina tapahtumaisillaan. Ennen kuin muistot tukahduttavat ennustamisen lahjan, minun on näytettävä kaikki toteen:

Lohjan talous voi vain kasvaa
Porlan kylpylähotellin myötä,
ja se säilyttää asemansa Länsi-Uudenmaan kasvun veturina.

Ilmastonmuutos heikentää
Atlantin suihkuvirtausta,
ja yhä pidemmät hellejaksot tulevat mahdollisiksi myös Pohjois-Euroopassa.

Venäjän kehityksen perustava este on
nationalistis-syklinen aikakäsitys.

Kun se muuttuu rationaalis-historialliseksi, kehitys ja integraatio pääsevät toden teolla alkamaan.

Ranskan presidenttien osana
on perinteisesti ollut epäonnistuminen kansan silmissä,
eikä Emmanuel Macron tule olemaan poikkeus.

Seneca kirjoittaa: ”Päivänvalo on alkanut vähetä. Se on himmentynyt jo huomattavasti, mutta ei niin paljon etteikö sitä olisi ruhtinaallisesti vielä jäljellä sellaiselle, joka tahtoo niin sanotusti nousta yhdessä päivänvalon kanssa. Vieläkin toimeliaampi ja kunnioitettavampi on sellainen henkilö, joka odottaa päivänvaloa ja ottaa vastaan auringon ensimmäiset säteet. Hävetköön se, joka torkkuu sängyssään, kun aurinko on korkealla taivaalla, ja jonka valveen tunnit alkavat päivän puolivälissä. Ja monien ihmisten elämässä jopa puolipäivä lukeutuu pikkutunteihin. On niitäkin, jotka kääntävät päivän ja yön päälleen eivätkä raota edellispäivän hurvittelujen raskauttamia silmäluomiaan ennen kuin yö on koittanut. Eikö ole luonnotonta kaivata ruusuja talviaikaan ja pakottaa liljoja kasvamaan keskitalvella muuttamalla niiden kasvuympäristöä tarpeen mukaan ja pitämällä lämpötila korkeana kuumavesilämmityksellä? Eikö ole luonnotonta kylvää puutarhoja tornien huipuille tai pitää tuulesa huojuvaa metsää kartanonsa katoilla niin että niiden juuret roikkuvat sellaisessa korkeudessa, johon niiden latvojenkaan ei koskaan tulisi yltää?”

Mitä muuta voimme sanoa todellisuudesta?

Ei näkeminen lopu. Maailma on havaittava.

Mitä muuta voimme ajatella heinäkuussa?

Jukka polttaa terassilla. Tuuli vie savun laaksoon.

Mitä muuta voimme tehdä viikonloppuna?

En tiedä. Ehkä jos ajaisimme Tammisaareen.

Miten muuten voimme viipyä kauppareissulla?

Kohtaan Tuulan risteyksessä. Siirrymme vaahteran alle vaihtamaan kuulumisia.

Perämeri. Kalaseita on vierähtänyt lappeelleen. Mies ja nainen rantautuvat saareen, joka nousi merestä kolme sukupolvea sitten – pakanallinen maapala kristityn meren keskellä. He laskevat verkot, päihtyvät ja yhtyvät. Heräävät karikukkoon, punajalkavikkoon, kihun ja tiiran riitaan. Veneelle kompastellessa ehtii tarkata, mitä meri on tehnyt rantakiville: se on keksinyt pyörän ja rakentanut kellon. Viisari hajottaa het

ken,

jonka aikana tuulivoimalan rupeli ei pyöri

jonka aikana hirvi menee maantien yli luvattuun maahan,

jonka aikana riekko kertoo poikaselleen ikuisesta paluusta,

jonka aikana mies ja nainen pikaliipparissa halkovat matalan meren.